

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 1507/06
18.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Milene Inić-Drecun i Gorana Čavline, članova veća i savetnika Gordane Burlić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o žalbi branioca optuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K.683/05 od 28.04.2006. godine, u sednici veća održanoj 18.09.2006. godine, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu branioca optuženog, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Novom Sadu K.683/05 od 28.04.2006. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu K.683/05 od 28.04.2006. godine, optuženi AA je oglašen krivim za krivično delo neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. KZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci. Optuženi je obavezan da plati sudu troškove krivičnog postupka u iznosu od 3.800,00 dinara i paušal u iznosu od 3.000,00 dinara.

Protiv navedene presude, žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog, zbog povrede krivičnog zakona, s predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje, ili da se preinači u pogledu pravne ocene dela, tako što će se optuženi oglasiti krivim za krivično delo iz člana 246. stav 3. KZ i izreći mu uslovnu osudu.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.1638/06 od 25.07.2006. godine, predložio je da žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana, a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je u sednici veća, održanoj u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu branioca optuženog, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, cenio navode u žalbi i predlog Republičkog javnog tužioca, pa nalazi:

Žalba je neosnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP, pazi po službenoj dužnosti.

Izvedenim dokazima nesumnjivo je utvrđeno da je optuženi u periodu od 01.10.2003. godine do 10.10.2003. godine, u svojoj kući držao opojnu drogu marihuanu u neutvrđenoj količini, koju je kupovao BB i koji je, prema sopstvenom kazivanju, ovu marihuanu kupovao radi dalje prodaje. Inače protiv BB je vođen i okončan krivični postupak, zbog krivičnog dela neovlašćeno stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona. Iako se optuženi BB bavio prodajom marihuane, nije smeo da je nosi svojoj kući, pa je imajući poverenje u optuženog AA, ovome davao da je nosi svojoj kući, da je drži i čuva kod sebe. Optuženi AA je znao da BB marihuanu prodaje narkomanima, ali je i pored toga prihvatio da za BB drži ovu drogu koju je prepakivao u manje paketića znajući da će je BB, kada mu je preda, neovlašćeno prodavati uživaocima droge. Kritičnom prilikom optuženi je doneo BB marihuanu koju je kod sebe držao i to osam paketića, ukupne bruto težine 44,50 grama koja je pronađena prilikom pregleda vozila, koje je vlasništvo BB, ispod sedišta suvozača, na kome je sedeo optuženi, u zelenoj torbici, koja je pripadala optuženom AA.

Po navodima odbrane, kako na glavnom pretresu, tako i u žalbi, činjenično stanje je pravilno utvrđeno, ali je na tako utvrđeno činjenično stanje pogrešno primenjeno materijalno pravo, odnosno radi se o krivičnom delu iz člana 246. stav 3. KZ, a ne o krivičnom delu iz člana 246. stav 1. KZ.

Po oceni Vrhovnog suda, činjenična osnova presude je potpuna i razumljiva, kako u pogledu objektivnih elemenata navedenog krivičnog dela, tako i subjektivnog odnosa optuženog AA, prema ovom krivičnom delu. Takva sadržina činjeničnog opisa dela je u potpunom skladu sa kvalifikacijom koja je navedena u izreci prvostepene presude i njenim razlozima. Pravilno je prvostepeni sud zaključio da je umišljaj optuženog usmeren na neovlašćeno držanje opojne droge koja je namenjena daljoj prodaji i da je stoga, potpuno i relevantno da li je on lično prodaje ili neko drugi. Upravo tom svojom radnjom bitno doprinosi izvršenju krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. KZ i da je tom svojom radnjom u suštini, saizvršilac u realizaciji ovog krivičnog dela. Osnovni oblik ovog krivičnog dela sadrži veći broj alternativno određenih radnji izvršenja. Radnja izvršenja se može sastojati u proizvodnji, prodaji ili nuđenju na prodaju opojnih droga, kao i u kupovanju, držanju ili prenošenju radi prodaje opojnih droga kao i svako drugo neovlašćeno stavljanje u promet opojnih droga. U konkretnom slučaju, pod pojmom "držanje" podrazumeva se određen odnos učinioca prema opojnoj drogi, a u prilog tome je i činjenica da je marihuanu držao u svojoj kući i pored činjenice da ta droga nije njegova, da je prepakivao u manje paketiće jer je znao da je namenjena daljoj prodaji, pa je i njegov umišljaj usmeren na neovlašćeno držanje opojne droge koja je namenjena daljoj prodaji.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud je našao da je presuda i u tom delu pravilna.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti značajne za odmeravanje kazne u smislu člana 54. KZ i to od olakšavajućih okolnosti njegovo potpuno priznanje, iskreno držanje pred sudom, njegovu mladost, raniju neosuđivanost, dok otežavajuće okolnosti nije našao, pa je ovim olakšavajućim okolnostima dao značaj osobito olakšavajućih okolnosti i primenom odredaba o ublažavanju kazne – član 56. i član 57. KZ optuženog AA osudio na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci, nalazeći da je izrečena kazna srazmerna težini izvršenog krivičnog dela, stepenu krivične odgovornosti i društvenoj opasnosti optuženog kao izvršioca, pa predstavlja odgovarajuću, ali i nužnu meru za ostvarivanje svrhe kažnjavanja iz člana 42. KZ i postizanja kako opšte, tako i specijalne prevencije.

Iz izloženog, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Gordana Burlić, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

an